

A NÉPGAZDASÁGI MÉRLEG FOGALMA*

A gazdaságstatisztika legbonyolultabb és egyben legérdekesebb kérdése a gazdasági folyamatoknak összesített formában való kifejezése.

A népgazdaság általános képének megrajzolása, amelyben kifejezésre jut az összes legfontosabb gazdasági tényezőknek és a társadalmi-gazdasági típusok fejlődési irányának kölcsönhatása, — a gazdasági élet statisztikai vizsgálatának befejező szakasza.

A polgári statisztika nem képes megoldani ilyen bonyolult problémákat. Emellett az az anyag, amelyet a tőkés országokban gyűjtenek össze, nem szolgálhat megbízható alapul általános következtetések céljára. Csak a tudományos módszertannal felfegyverzett és hatalmas mennyiségű adatokkal rendelkező szovjet statisztikának vannak meg mindazok a lehetőségei, amelyek az összes szintetikus kérdések megoldásához szükségesek.

A statisztikai elemzés legtökéletesebb eszköze a mérlegmódszer. A mérleg fogalmát a könyvelésből ismerjük.

A könyvelési mérleg, amelynek sémáját alább közöljük, az aktívában megmutatja, hogy milyen eszközökkel rendelkezik a vállalat, hogyan változtak ezek az eszközök és mire fordították az év folyamán; a passzívában pedig azt, hogy milyen forrásokból és milyen célra kapja a vállalat ezeket az eszközöket.

A könyvelési mérleg sémája

Aktíva			Passzíva		
	Az év elején	Az év végén		Az év elején	Az év végén
A. Álló- és kivont alapok			A.		
1. Álló alapok			1. Alapok		
2. Kivont eszközök (ebből nyereség, amelyet a vállalat a pénzügyi és hitelrendszernek ad át)			2. Finanszírozás és hosszúlejáratú kölcsönök		
B. Normázott és fizetési eszközök			3. Nyereség		
1. Anyagok és befejezetlen termelés			B.		
2. Pénzeszközök			1. Rövidlejáratú bankkölcsönök normalizált készletekre		
3. Követelések			2. Egyéb rövid határidejű kötelezettségek		
			3. Tartalékok és esedékes kifizetések		

* T. Rjabuskín: Gazdaságstatisztikai vázlatok. Mezdunarodnaja knviga. Moszkva. 1950. 133—145. old., oroszul.